

"Guanyarà qui tingui..."

EL BE NEGRE
 SETMANARI SATÍRIC.

...més vots!"

(Memorable frase del senyor Cambó, que el "BE NEGRE", modestament, es fa seva)

Any IV - Núm. 135

Barcelona, 10 de gener de 1934

Preu: 20 cèntims

Alphonso Carlos Rey (disponible)

A mis leales de La Lliga

Amados vasalos: Grande soy Nos satisfecho en día de hoy, amantísimo Don Francisco Cambó y delectísimos Don Johan Ventosa e Calvet por el cruzado que cabe los urnos con grande denuedo a emprender vais por la altar y la Trono escarnesidos e vilipendiados por el masonicalliberal-librepensamiento-sectarismos que amenaza cavar por debajo las cimientos de la cristiana sociedadgesellschaft de Nuestra muy amada Spagna vostra patria querida.

En el luchu que a emprender vais vos contro el funeste liberalismos que corroe esta amada Spagna tan grande como vosotros habeis querido que sea, mi Augusta Majestade eleva los preces de ella al Altísimos para que conceda os el triunfus electorale que ha de poner en vostrus manos de argente el Gobierno de mi ciudadde de Barcelona para desterrar de ella las mules de la sigla presenta e en ella implantan las bienes de la sigla futura al ampare del sacrosanto Tradición por el que tanto hemos suspirado Nos e que tan bien sabrais servir vos otros, prometienduo Nos que llegando el día glorioso de Nuestro Triunfo definitiva suprimiremos estos pecaminosos e reprobables costumbers licenciosos de elecciones hacer, para que en santo paz e amora de Dios podais gobernar como El os inspire e Nos os mandemos.

Mientras la día llega, lucharemos juntos con los ojos arriba en el triunfo del Sacrosanto Tradición Español, que mantener sabrá la fuego ardiente en que réprobes e herexes purgar han eternamente sus culpas como las purga un tale Antonio Borrell.

Extrañado he vivamente las vivas a la R. (¡vade retro Satanás!) pronunciadas por los diputados de vuestra Lliga. Fuera conveniente advertecer a Joachim que reprimie sus ardoras philipinas. An Philipinas tambien astuvo Nuestro amantísimo Padre Nozaleda e nunca nunca hubierase dejado llevar por semejantes satánicas arrebatamentias. Moy a la contraria, el supo salvar con un piadoso sacrificio el alma del réprobe Rizal.

Quiere crear Nuestra Augusta Majestad que con este advertencia habrá bastante e que Nuestro muy amado Joachim Pollicene volverá a merecer la augusta amistad que por vuestro parlido siempre Nos hemos tenido.

Para satisfaccione de Nuestros moy amades vasalos, Doña Blanca está bien de salud a Dios gracias. Un poco de enfrio e algo restrañida, pero Dios mediante, la Real Naturalaleza obrará.

Con augustos recuerdos para los niños de la Juventude queda nuestro afectísimos,

Yo=Yo el Rey

EL VOT PERDUT

Davant del confusionisme amb què es planteja el problema de les noves eleccions, hem volgut aclarir les idees dels nostres lectors, i, per tant, de fer-ho, hem pensat que ningú com els homes de la Lliga, que tenen sempre unes idees molt clares i sense manies sobre totes les coses.

Com pot pensar el lector, hem anat a veure el senyor Cambó com tenim per costum fer. El senyor Cambó, però, no estava visible ni audible, i ens ha fet una carta pel senyor Ventosa. Es, doncs, al senyor Ventosa que hem anat a visitar.

Molt amable i molt Calvell, el senyor Ventosa s'ha ofert a contestar-nos el que li preguntéssim, fos el que fos.

—La situació—ens digué—, encara que confusa, es presenta clara. Malgrat el confusionisme dels partits d'Esquerra, que s'estesien a complicar les coses, nosaltres estem disposats a sacrificar-nos per la ciutat, per Catalunya i per la República.

—Per la República i tot? Alça! No es priven de res!

—I encara només comencem. Nosaltres, però, primer que tot i abansque tot, som catalanistes. Jo jaestic calsat i cur, de tan demostrar-ho sense que ací me'n vulguin fer cas. Afortunadament que a Espanya saben de que va. Miri si ho saben, que quan la companyia de l'Estatut jo en vaig fer una per terres espanyoles i no en vaig poder parlar ni una sola vegada! Vaig haver de dissimular com un lladre!

—Per això no comprenc que ara pel míting de la Monumental les Esquerreres haurien fet venir l'Azaña, En Prieto, En Casares Quiroga i En Domingo. Són ganes de comprometre's i complicar les coses. Què han de fer-hi ells ací? No tenim l'autonomia?

—Però és que varen venir a demanar ajut per defensar la República.

—La República? I bé, que es fumi la República! A nosaltres ens són indiferents les formes de govern. Ves si ells ens ajudaven quan jo i En Cambó i En Bertran i Musitu ens sacrificàvem als ministeris de la monarquia! Sí, sí! Ja li dic jo, que es fumi!

—El que volen ja li ho diré jo. El que ells volen és guanyar les eleccions.

—Ah, caram! Té raó. Així vos-tes les volen perdre.

—Nooo! No m'entén el que jo vull dir. El que vull dir és que ells s'han unit per a guanyar les eleccions. Figuri's! Gent tan contrària que s'haurien menjat el fetge! Quines coses hem de veure, Mare de Déu! Acció Catalana i l'Opinió amb l'Esquerra! Són ben bé ganes de perdre el vot.

—Perdre el vot?

—Com ho sent. Però aquesta gent ja estan acostumats a perdre'l i cada cop el van perdent més.

—No ho entenem.

—Doncs és ben clar. Els electors d'Acció Catalana i de l'Opinió votaran, no?

—Sí, senyor.

—Però votaran una candidatura que no serà la seva.

—Tota, no, és clar.

—Doncs ja veu com perdran el vot.

—Però abans, quan votaven la candidatura pròpia?

—També el perdien perquè no podien guanyar.

—I ara sí?

—Ara sí, però com que no guanyaran ells també hauran perdut el vot.

—Doncs, aleshores, què han de fer?

—Votar la Lliga.

—Però així tampoc no guanyaran...

—Però guanyarem nosaltres i el vot no es perdrà.

—Ah!

—El que cal són dos partits forts i no pas tants partits petits. D'aquesta manera un tindria la majoria i l'altre les minories i ja s'ha acabat. Però que nosaltres volem la representació proporcional perquè tots els sectors d'opinió tinguin representació a les corporacions.

—Però si amb la coalició d'Esquerreres ja hi ha dos partits forts i a més la representació proporcional de tots els partits.

—No, no, no! Ca, barret! El que hi ha és confusionisme, perquè tots els partits que han entrat a la coalició, menys l'Esquerra, haurien d'entrar a la Lliga. D'aques-

ta manera és com es poden fer unes bones eleccions. Es el que han entès els carlins.

—Però vosstès, no són republicans?

—Acatem la República, sí; però és que els carlins no vénen amb nosaltres com a monàrquics, sinó com a tradicionalistes.

—Però, aleshores, per què no s'uneixen i no fan un sol partit com vosstès propugnen?

—Perquè ells són monàrquics i carlins, és ben fàcil de comprendre.

—I...

—Miri, jove, no s'hi enfundi. La Lliga és un partit democràtic i el seu Comitè Polític fa el que li dona la real gana.

Avis als pares de família

Sota el títol, aparentment innocent, d'«Avis als electors», fa dies que La Veu publica un anunci en el qual prega que passin per la Secretaria de Lliga Catalana, tots els electors que tinguin el nom, cognoms, edat o sexe equivocats.

Aquesta crida als electors que tenen el sexe equivococ, ha estat molt comentada. Algú insinuava maniobres francament obscenes, per part de la Comissaria Política de la Lliga. D'altres, es decanten per creure en una obra de redempció.

Sigui com sigui, els joves i noies inexperts faran bé de no deixar-se veure per la Secretaria de Lliga Catalana.

Una mala reputació, aviat és feta.

EL TUSSO NEGRE per al Dr. Albiñana

Si amb els ulls clucs agaféssim aquesta setmana el Tussó i, com en un parc d'atraccions, el llancés-sim damunt la multitud dels candidats de tot un any, no necessitariem pas el guiatge de cap tiradora de cartes per endevinar l'avorit, ni hauriem d'esperar l'experiència per designar-lo. Són tants i tan indiscutibles els mèrits i els drets que hi té el doctor Albiñana, que sense una vacil·lació, atret per un maquetisme irresistible, el Tussó Negre cauria donant uns giravolts ràpids damunt les espalles de la minoria nacionalista del Congrés en persona, i no pas del Congrés en persona, sinó de la persona de la minoria nacionalista.

Amb la seva gesta memorable de dijous passat, el doctor Albiñana es conquistava de manera indiscutible el dret al Tussó. No obstant, no perquè se'l conquistés així d'un sol cop, d'un sol cop se'l guanyava; que els mèrits li venien de molt més lluny i en qualsevol d'ells hauriem tingut pretext per condecorar-lo. La fatalitat, però, semblava que l'hagués perseguit, posant entre ell i el Tussó testes més prominents en el moment de concedir-lo. I tant com se'l mereixia!

Palladi de la unitat nacional més una e indivisible que hom pugui imaginar, havia estat expulsat de diverses repúbliques sudamericanes, no per exercir il·legalment la medicina amb tot i usar el títol de doctor, com per raó d'Estat s'havia dit, sinó per conspirar activament per la reconstitució de l'imperi colonial que es proposava regalar a la Madre Patria perquè, si volia, el tornés a perdre. Afortunadament, hom se'n adonava a temps i fou retornat a la Madre Patria, salvant-se d'aquesta manera nombrosos malalts d'un cruel destí.

A Espanya, no podent reconquistar les colònies, es proposa veure la unitat que considerava desfeta i, entusiasmat per les camises de Mussolini, va voler llançar-ne la moda ací. Ací, però, hom no va en cos de camisa més que a l'estiu, i els que volien imposar la moda varen rebre en comptes de pegar, li vingué la República i vingué l'Estatut, i el doctor Albiñana, expulsat per cuaderisme polític de l'Espanya civilitzada i confinada a Las Hurdes.

El seu exili féu més prosèlits que no pas les seves prèdiques; si encara hi fos, potser hauria fet un partit; si s'hi hagués mort, segurament l'hauria fet. Però va tenir la desgràcia de no morir-se i els seus partidaris varen tenir la badada de fer-lo diputat. I allò que de lluny els semblava un símbol, de prop varen veure que només era una pepa de ral, com es pot veure pel bust. I, com havia de succeir, la primera vegada que ha volgut actuar ha aconseguit tot l'inrevés del que es proposava: va voler atacar Macià i aconseguí la seva major glorificació; havia estat elegit per l'allau triomfant de les dretes que havia entrat per la divisió dels republicans, i aconsegua, de manera fulminant, la unió dels republicans i la divisió de les dretes.

Ell aconseguí que Alba parlés com a republicà; ell aconseguí que Primo de Rivera Jr. victorregés Catalunya; ell aconseguí que la Lliga aclamés la República; ell aconseguí que radicals i socialistes s'entenguessin un cop a la vida i que un diputat de Gil Robles cridés d'un cop mori Catalunya. Aconseguí tant, que aconseguirà que les esquerres guanyin les eleccions. I és que les dretes no varen veure, quan l'agafaren de mascota, que era una mascota invertida en tots els sentits de la paraula, i que, natural-

INTERESSOS SAGRATS
 El Be. — Si no fos tan republicà, quin tip de riure ens hi fariem!...

Els presos de l'«Uruguai» fan la prosperitat de Barcelona

Entre els beneficiis que ha reportat la Llei de Vagabunds a la societat, no és pas el més important el fet que la societat se'n vegi lliure de vagabunds, no de llei, sinó la solució que ha donat a un dels problemes més importants de la nostra ciutat i que més preocupaven les forces vives i les entitats econòmiques, el greu problema de la crisi del nostre port.

La pacificació dels esperits

El general Sanjurjo ha estat traslladat al castell de Santa Caterina. Ara si que és segur que aviat serà un fet el túnel de l'Estret de Gibraltar.

Als altres castells on han estat traslladats els restants actors dels fets del 10 d'agost també s'espera que s'hi faran obres importants.

problema de la crisi del nostre port.

Tothom sap que, segons han explicat els homes de la Lliga, com el senyor Bausili, que hi tenen un càrrec, els impostos que cobra la Junta d'Urbanització i Aquerterament allunyen els vaixells que desembarcaran a la nostra ciutat amb greu perjudici per la mateixa, ja que no desembarcant no paguen els impostos ni els descarregadors treballen.

Doncs bé, la Llei de Vagabunds ha començat, quan ningú no s'ho esperava, a resoldre el problema, i fins i tot pot acabar si hom sap aprofitar-la.

La cosa, com es veu, té més importància de la que sembla, i, per poder informar-ne els nostres lectors, hem anat a veure una personalitat de la Junta d'Obres del Port, que ens ha rebut molt amablement i ens ha convidat a fumar de contraban, tot dient-nos segui, sigui, no faci compliments.

(Continua a la pàg. 4, columna 1)

LES GRANS FRASES

Cambó. — I jo us dic que les eleccions les guanyarà qui tingui més vots!
 Un del públic. — Si totes les seves profecies haguessin estat com aquesta, s'hauria estalviat molts mals de cap.

—Avisaré la dona que no surti de casa. Es tan sensible, pobreta...

Molt Bee!

Antonia Mercè. 'L'Argentina', ha donat dos recitals de danses al Teatre Barcelona. Amb un èxit de públic extraordinari...

Gran Teatre del Liceu. Funcions de la setmana. Demà, a les 8:30 nit: Tristany i Isolda.

Els aprendents de policia aprenen al cinema

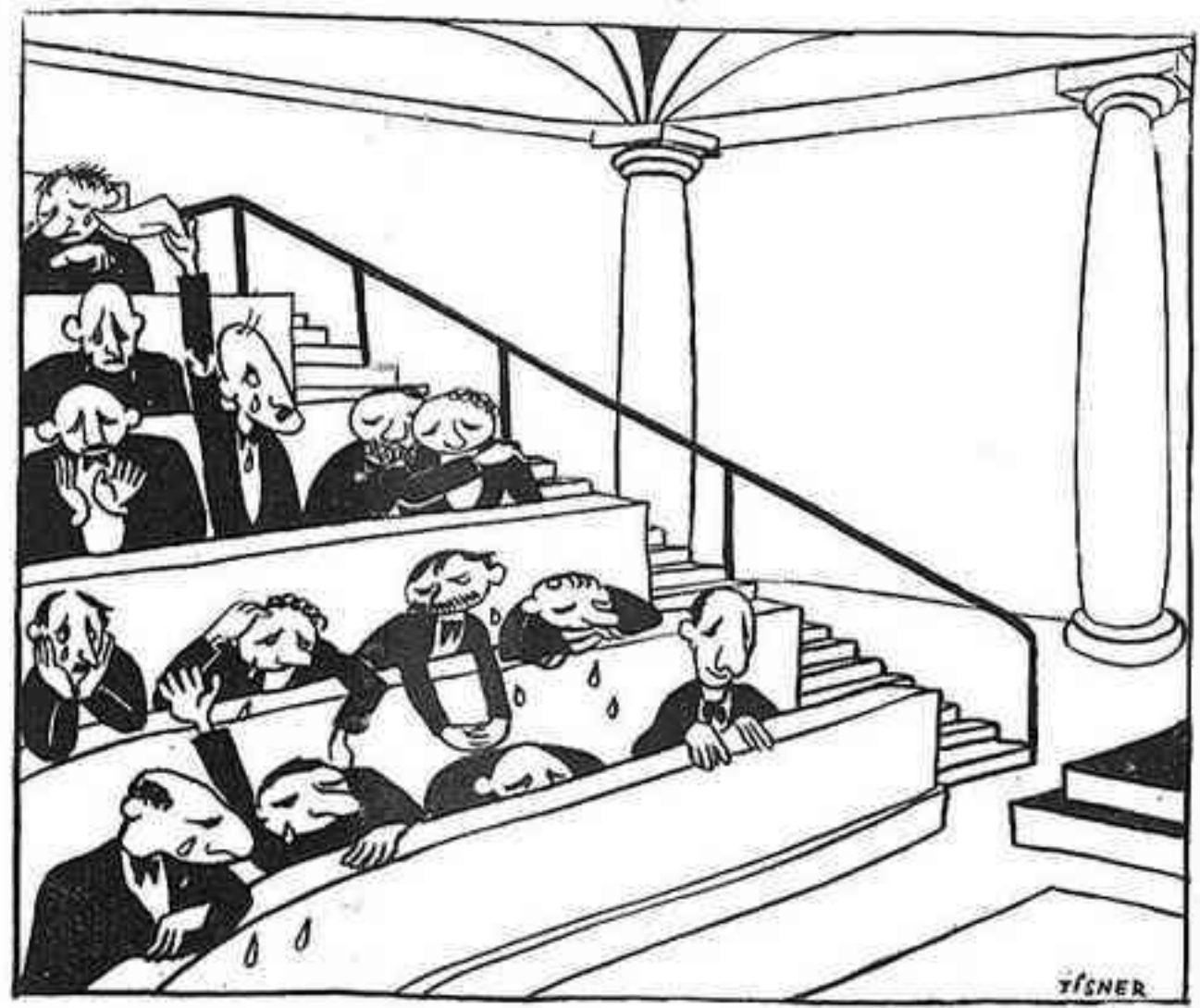
Els que hagin vist Central Park hauran vist que no es tracta precisament d'allò que els tècnics en la matèria en diuen un film policíac.

Restaurant Sol y Sombra. Coberts a 3 Ptas. Obert dia i nit. Carrer Nou de la Rambla.

PROXIMA ESTRENA AL TIVOLI. JOAN BLONDELL, RICARDO SALO. ASIA ES BROADWAY. FOX A

Els contes jueus

Els jueus van al Fèmina com havíem anunciat? Els jueus no van al Fèmina com no havíem anunciat? Ah! Cruel enigma que no se sap com es resoldrà.

Sessió necrològica en l'aparència

Sessió necrològica en la realitat

OSTRES 'EL CANTÀBRIC' VENDA i DEGUSTACIÓ. Santa Anna, 11 i 13 - Telèfon 14912

El comitè de cinema ja respira

El Comitè del Cinema de la Generalitat està que no hi veu de cap ull d'agraïment al Govern que el de coalició ha substituït.

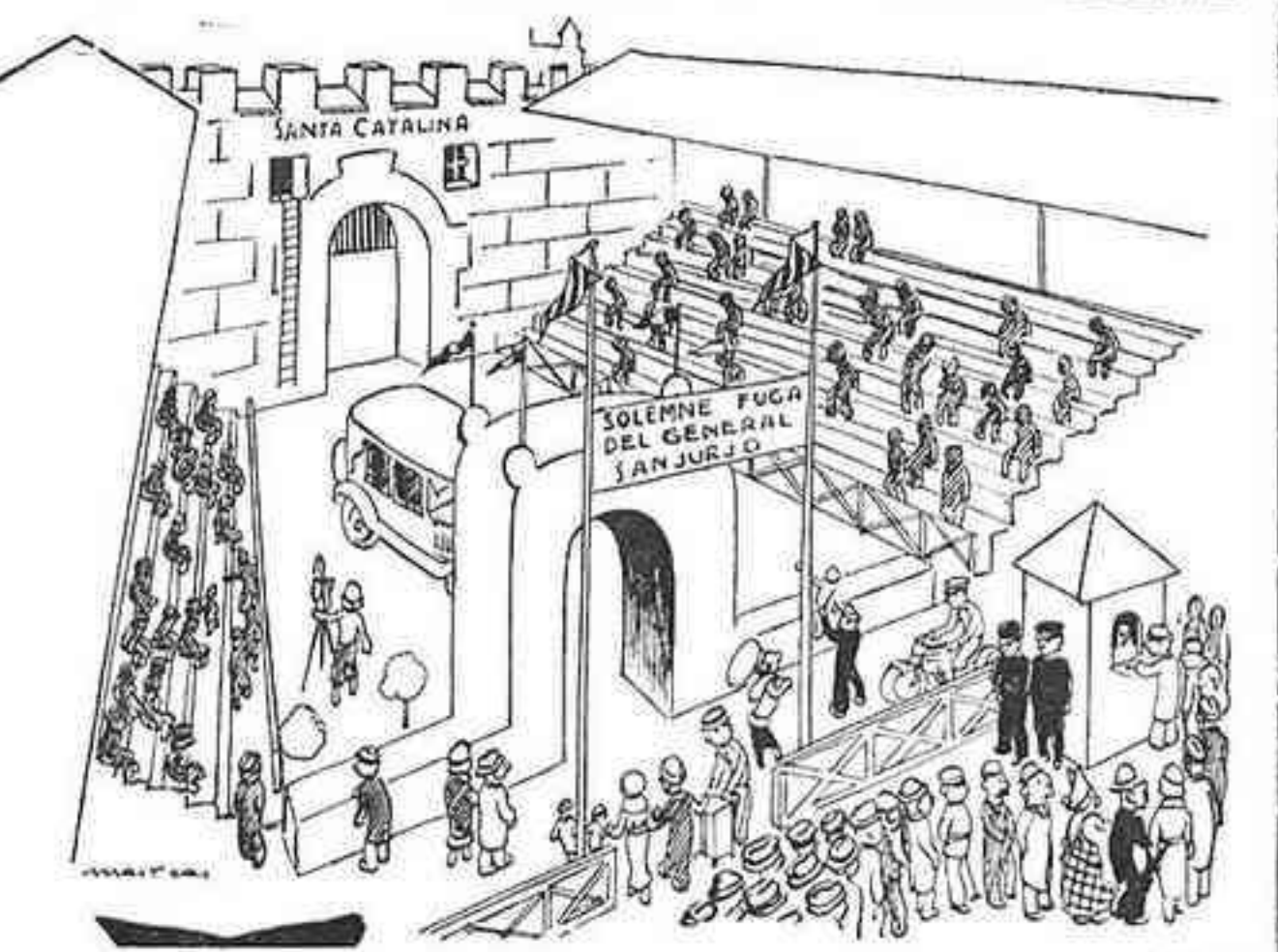
MARISC 'EL CANTÀBRIC' RESTAURANT ESPECIAL. Santa Anna, 11 i 13 - Tel. 14912

El Recader de Montjuïc

A Montjuïc han començat un film que es titularà 'Dale de Betún'. Com es pot suposar, com tots, també és de Juan de Landa.

Frontón Novedades. Cortis Catalanes, 638. Tots els dies tarda i nit grans partits i quiniciels pels asos de la pala

Ola, noi. Estic encantat, m'afaito diàriament amb barra de sabó CREMACAO.

COMERCIALIZACIÓ DE L'HEROISME. Preparatius per a la pròxima fuga del general Sanjurjo.

LES ESTRENES

Liebele!, el gran film que s'ha estrenat darrerament, és tret d'una obra teatral de Schnitzer. Qui endevinarà a través d'aquesta història que el cinema ens conta d'una manera tan...

Tot Barcelona es disposa a riure i a disfrutar de mala manera amb l'exclusiva Cinnamon Films

Anny se divierte que ha constituït l'èxit del Fantásio amb la tornada de Anny Ondra

La psicologia i la moral dels personatges de Liebele! són ben lluny de les preocupacions i els costums de la nostra època.

B.G.K. FILMS. Presenta en la primera de les seves grans exclusives a

CONRAD VEIDT. EL JUDIO ERRANTE. UN FILM B.G.K.

inagurant l'aristocràtic METROPOL CINEMA. Un film de B.G.K.

Amb uns elements absolutament contraris, que estan al pol oposat dels que han servit per aquest admirable Liebele!, Lubitsch ha fet, al seu torn, un film magnífic: Trouble in Paradise, que a Barcelona s'ha estrenat amb el títol de Un ladrón en la alcoba.

Nota de societat. En Lluís Capdevila i Monocle (Ail. Lluís Devila «a seques») pas-seja pel carrer de l'Hospital amb el seu adminicle lluent que protegeix la seva mirada que sembla l'esfera blavissa d'un rellotge de butxaca antic.

ARRÓS DE MARISC EL CANTÀBRIC. Santa Anna, 11 i 13 - Tel. 14912

De manera que, quan escrivim aquestes ratlles, en les pantalles de Barcelona s'ofereixen l'Enric, Liebele! i Trouble in Paradise. Tres obres mestres del cinema, de gustos i ambicions ben oposades, però magnífiques totes tres.

Veient films d'aquesta categoria, hom comprèn que la crisi del teatre sigui un fet irremediable.

Yo, tú y ella. És un títol utilíssim. Serveix, al mateix temps, per donar nom a la pel·lícula i per precisar el nombre d'espectadors als quals el film ha agradat.

PUBLI CINEMA. Passatge de Gràcia, núm. 57. Telèfon núm. 79682. Localitat única: scient i pesseta. Demà, nou i important programa. Noticiaris Reportatges i Documentals 'FOX'

La setmana passada ens desciudàrem de dir tot el mal que es mereixen aquests horribles reportatges cinematogràfics que les cases de Barcelona han fet de l'enterrament del President Macià.

BOULLABAISSE EL CANTÀBRIC. SANTA ANNA, 11 I 13 - TEL. 14912

Fins ara sempre vèiem com els submarins alemanys eren perseguits pels vaixells aliats i els vèiem des dels vaixells aliats que els perseguïen. Ara, amb Crepusculo Rojo, el film Ufa que projecten al Capitol, hem vist un submarí alemany caçant i essent caçat, però des del mateix submarí. Això, i el ben fet que està aquest film, fa una gran impressió, com també el veure que els tripulants d'aquells vaixells que aprovisionava en March tenien família i no feien de pirates més que per força, com els aliats. Ara, que la Ufa, que per compte propi ha fet un bon film, per compte de Goebbels ha fet un film de propaganda nacionalista, dient-nos que els aliats i els alemanys complien amb un deure matant-se com a mosques. I això sí que costa més de creure.

La Flor de Haway. Marta Eggerth i Ivan Petrovich. Música de Paul Abram. Una exclusiva LA SASOPI

I ara, un de lladres i severos: Greifer entre estafadors de frac, de la I.B.I. Films, a l'Intim Cinema. Hans Albers hi interpreta un sereno ple de simpatia que fa tots els possibles per sotraure a Marthe Eggerth de les mans dels lladres, que en aquest cas són uns estafadors de frac que se les pensen totes.

Coliseum. Un Film de Lubitsch. Encant de la vista. Alegria del cor.

